

Закон

за банковата несъстоятелност

(Приет от XXXIX народно събрание на 12 септември 2002 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 92 от 27 септември 2002 г., доп., бр. 67 от 2003 г.; бр. 36 от 2004 г.; доп., бр. 31 от 2005 г. – в сила от 8 октомври 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г.; бр. 30, 34 и 59 от 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, изм., бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 67 от 2008 г.)

Глава първа

Общи положения

Предмет

Чл. 1. (Предишен текст на чл. 1 – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) (1) Този закон урежда производството по несъстоятелност за банка със седалище в Република България.

(2) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) За производството по несъстоятелност за банка, която има клонове в държави членки, се прилагат и разпоредбите на глава тринадесета от Закона за кредитните институции.

Цел на производството

Чл. 2. (1) Производството по несъстоятелност за банка има за цел да осигури във възможно най-кратък срок справедливо удовлетворяване на вложителите и другите кредитори на банката.

(2) В производството по несъстоятелност за банка се вземат предвид интересите на вложителите и на останалите кредитори на банката, както и общественият интерес, свързан със стабилността и доверието в банковата система.

Маса на несъстоятелността

Чл. 3. (1) Масата на несъстоятелността обхваща:

1. имуществените права на банката към датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност;

2. имуществените права на банката, придобити след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) От датата на решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност на основание члчл. 36, ал. 2 от

Закона за кредитните институции не могат да се извършват разпоредителни сделки и действия с имуществото на банката с изключение на извършването на обичайни разноски, насочени към неговото запазване и управление. От същата дата не могат да се извършват действия и сделки, насочени към събиране, предоговаряне или обезпечаване на вземания срещу банката, както и към изпълнение на нейни парични задължения, независимо от начина на изпълнение.

(3) Действия и сделки, извършени в нарушение на забраните, установени в ал. 2, са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

(4) Когато обявената в несъстоятелност банка е действала като финансов посредник или комисионер по предоставени държавни или държавногарантирани заеми от международни финансови институции и чужди държави, държавата, представлявана от министъра на финансите, се суброгира като единствен кредитор по отношение на крайните получатели на заемите.

(5) Вземанията срещу крайните получатели по заемите съгласно ал. 4 и свързаните с тях права и дадени обезпечения не са част от масата на несъстоятелността и преминават в пълно разпореждане на министъра на финансите.

Кредитори на несъстоятелността

Чл. 4. (1) Масата на несъстоятелността служи за удовлетворяване на всички кредитори на банката по търговски и нетърговски вземания, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за банката, както и на кредиторите по вземания, свързани с направени при условията и по реда на този закон разноски по несъстоятелността.

(2) Удовлетворява се само след пълно удовлетворяване на кредиторите по чл. 94, ал. 1, т. 1–8 вземане, произтичащо от:

1. законна или договорна лихва върху необезпечено вземане, дължима след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за банката;

2. безвъзмездна сделка.

(3) Кредиторите по вземания, свързани с направени при условията и по реда на този закон разноски по несъстоятелността, получават плащане на падежа, а когато не са получили плащане на падежа, те се удовлетворяват по реда на чл. 94, ал. 1, т. 3.

Запазване на обезпеченията

Чл. 5. Кредиторите на банката запазват в производството по несъстоятелност правата по дадените обезпечения.

Призоваване

Чл. 6. Банката и кредиторите в производството по несъстоятелност се призовават по реда на чл. 619 от Търговския закон.

Особености на производството

Чл. 7. В производството по несъстоятелност за банка събрание на кредиторите не се провежда и не може да се предлага план за оздравяване.

Глава втора

Откриване на производство по несъстоятелност

Раздел I

Начало на производството

Основание за откриване на производство по несъстоятелност

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Производство по несъстоятелност за банка се открива, ако Българската народна банка, наричана по-нататък „Централната банка“, е отнела лицензията ѝ за извършване на банкова дейност на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

(2) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Производство по несъстоятелност се открива и за банка в производство по ликвидация, за която по реда на чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции е установено, че е в състояние на неплатежоспособност.

(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Откриване на производство по несъстоятелност за банка може да се иска от съда само от Централната банка.

(4) (Нова – ДВ, бр. 31 от 2005 г.; предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Отнемането на лицензията на банка от Централната банка на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции не възпрепятства използването на наличните към момента на отнемане на лицензията средства по сметка на банката, водена в система за брутен сетълмент в реално време с оглед изпълнение задълженията на тази банка, произтичащи от участието ѝ в платежната система в деня на отнемане на лицензията, но не по-късно от момента на нейното отнемане.

(5) (Нова – ДВ, бр. 31 от 2005 г.; предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Отнемането на лицензията на банка на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции не произвежда обратно действие върху правата и задълженията на банката, произтичащи или свързани с участието ѝ в платежната система преди момента на отнемането на лицензията.

Искане за откриване на производство по несъстоятелност

Чл. 9. (1) Искането на Централната банка за откриване на производство по несъстоятелност за банка се подава в писмен вид до компетентния съд.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) В искането на Централната банка по ал. 1 се посочват само основанията или основанията по чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции, въз основа на които е отнет лицензът. В случаите по чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции в искането се посочват само основанията или основанията за неплатежоспособност на банката, въз основа на които е издадена заповедта на управителя.

(3) Към искането се прилага заверен препис от акта на Централната банка.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) Изискванията на чл. 77 и 78 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилагат при искането за откриване на производство по несъстоятелност за банка.

(5) За искането за откриване на производство по несъстоятелност за банка не се събира държавна такса.

(6) Най-късно до деня на подаване в съда на искането за откриване на производство по несъстоятелност Централната банка уведомява за това Фонда за гарантиране на влоговете в банките, наричан по-нататък „фонда“, с цел извършване на подготвителни действия за назначаване на синдик. Заедно с уведомлението Централната банка изпраща на фонда копие от списъка, воден при нея, на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици на банка.

Съд по несъстоятелността

Чл. 10. Съд по несъстоятелността за банка е окръжният съд по седалището на банката.

Разглеждане на искането

Чл. 11. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Ако искането е редовно, съдът образува дело в деня на получаването му и насрочва заседание не по-късно от 15 дни от образуването на делото.

(2) Съдът разглежда искането с участието на прокурор в заседание при закрити врата с призоваване на Централната банка, банката и фонда.

(3) Банката, за която се иска откриване на производство по несъстоятелност, се представлява по делото от назначените от Централната банка квестори или от упълномощени от тях лица.

(4) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Акционерите, които към датата на отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност са притежавали повече от 5 на сто от капитала на банката, могат да встъпят в производството по разглеждане на искането на Централната банка.

(5) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Ако актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 е влязъл в сила, съдът открива производство по несъстоятелност за банката.

(6) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) В случаите, когато актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 не е влязъл в сила поради обжалването му по съдебен ред, съдът спира производството до приключване на административноправния спор. Спирането на производството не е пречка за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

(7) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Централната банка, банката и фондът се призовават за делото по реда на Гражданския процесуален кодекс не по-късно от три дни преди датата, на която е насрочено заседанието.

(8) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Съдът постановява решението си в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото.

Предварителни обезпечителни мерки

Чл. 12. (1) Преди да постанови решение по искането на Централната банка за откриване на производство по несъстоятелност, съдът въз основа на молба от Централната банка или на фонда може:

1. да допусне мерките по чл. 13, ал. 1, т. 5;
2. да постанови спиране на съдебните и арбитражните дела срещу имуществото на банката;
3. да допусне други предписани от закона мерки, които обезпечават наличното имущество на банката.

(2) Съдът е длъжен да разгледа молбата по ал. 1 най-късно в деня, следващ деня на получаване на съответната молба от Централната банка или от фонда.

(3) Наложеният обезпечителни мерки ползват всички кредитори на несъстоятелността.

(4) Определението за постановяване на мерките подлежи на незабавно изпълнение и не може да бъде обжалвано.

(5) Определението за постановяване на мерките се съобщава на засегнатите от мерките лица и на лицето, поискала тяхното налагане.

(6) Обезпечителните мерки се смятат за отменени, когато с влязло в сила решение искането за откриване на производство по несъстоятелност бъде отхвърлено.

(7) Наложеният обезпечителни мерки имат действие до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. От тази дата действието им се заменя с действието на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Съдът може да постанови нови обезпечителни мерки, както и да продължи действието на наложените по реда на този член мерки.

Раздел II

Постановяване на решение**Решение за откриване на производство по несъстоятелност**

Чл. 13. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Ако искането на Централната банка отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 2 и 3 и ако са налице условията по чл. 11, ал. 5, съдът с решението си:

1. обявява неплатежоспособността на банката и определя началната ѝ дата;
2. открива производство по несъстоятелност за банката;
3. обявява банката в несъстоятелност и прекратява дейността на предприятието ѝ;
4. прекратява правомощията на органите на банката;
5. постановява обща възбрана и заповед върху имуществото на банката;
6. лишава банката от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността;
7. постановява започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността, и разпределение на осребреното имущество.

(2) Решението за откриване на производство по несъстоятелност за банка подлежи на незабавно изпълнение от датата на постановяването му.

(3) Решението за откриване на производство по несъстоятелност за банка действа по отношение на всички.

(4) Съдът е длъжен в деня на постановяване на решението за откриване на производство по несъстоятелност или най-късно на следващия работен ден да изпрати препис от решението на Централната банка, на фонда и на квесторите на обявената в несъстоятелност банка.

Решение за отхвърляне на искането за откриване на производство по несъстоятелност

Чл. 14. (Доп. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Съдът отхвърля искането за откриване на производство по несъстоятелност, ако то не отговаря на изискванията по чл. 9, ал. 2 и 3 или ако с влязло в сила решение актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 бъде отменен.

Вписване на съдебните решения

(Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г.)

Чл. 15. Решението на съда по чл. 13, ал. 1 се вписва в търговския регистър.

Обжалване на решенията

Чл. 16. (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) (1) Решенията по чл. 13, ал. 1 и по чл. 14 подлежат на въззивно и касационно обжалване по

общия ред. Срокът за въззивно обжалване е 7-дневен. Право на жалба имат кредиторите на банката и централната банка, а право на протест – прокурорът.

(2) Обжалването на решението по чл. 13, ал. 1 не спира неговото изпълнение.

(3) Въззивният съд образува делото в деня на получаване на жалбата или най-късно на следващия работен ден и я разглежда, като се произнася с решение в едномесечен срок от образуване на делото.

(4) При отмяна на решението за откриване на производство по несъстоятелност се заличават всички последици, породени от действието на решението, считано от датата на влизане в сила на решението за отменяне и се преустановяват правомощията на органите на несъстоятелността.

(5) Решението, с което се отменя решение по чл. 13, ал. 1 или по чл. 14, се вписва в търговския регистър.

Раздел III

Действие на решението за откриване на производство по несъстоятелност

Дата на откриване на производството по несъстоятелност

Чл. 17. (1) Производството по несъстоятелност за банка се смята за открито от датата на решението по чл. 13, ал. 1. Ако действия по чл. 18, 19, 20, 21 и 22 са извършени на тази дата, смята се, че те са извършени след откриването на производството по несъстоятелност.

(2) Вземанията на кредиторите на банка в чужда валута се превръщат в левове по курса на Българската народна банка към датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

(3) От датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност всички давностни и преклузивни срокове относно права на банката спират да текат за шест месеца.

Право на управление и разпореждане с имуществото на банката

Чл. 18. (1) От датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за банка само синдикът има право да управлява и да се разпорежда с правата, включени в масата на несъстоятелността.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) От откриването на производството по несъстоятелност до встъпването на синдика в длъжност назначените от Централната банка кредитори по реда, предвиден в Закона за кредитните институции, могат да извършват само действия, насочени към съхраняване на масата на несъстоятелността.

Изпълнение на задължения към банката

Чл. 19. (1) От датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност изпълнението на задължение към банката се приема от синдика, а до встъпването му в длъжност – от квесторите, назначени от Централната банка.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г.) Изпълнението на задължение към банката не по реда на ал. 1 след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност няма погасителен ефект, освен ако е направено преди датата на вписване в търговския регистър на решението, изпълнителят не е знаел за откриването на производството и даденото е влязло в масата на несъстоятелността.

Спиране на съдебно производство

Чл. 20. (1) С откриването на производство по несъстоятелност за банка се спират съдебните и арбитражните производства по имуществени граждански и търговски дела срещу банката.

(2) Спряното производство се прекратява от датата на постановяване на решението по чл. 67, ал. 2, ако вземането – предмет на производството, бъде включено в одобрения от съда списък на приетите от синдика вземания, срещу които не са направени възражения.

(3) Спряното производство се възобновява и продължава с участието на:

1. синдика и кредитора, ако вземането не е включено в списъка на приетите от синдика вземания по чл. 66, ал. 5, т. 1 или в одобрения от съда списък по чл. 67, ал. 2;

2. синдика, кредитора и лицето, подало възражение, ако вземането е включено в списъка на приетите от синдика вземания, но срещу него е направено възражение по реда на чл. 66, ал. 4.

(4) Решението, постановено по реда на ал. 3, има установително действие в отношенията на банката, синдика и всички кредитори на несъстоятелността.

Спиране на изпълнително производство

Чл. 21. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) От датата на обнародването в „Държавен вестник“ на решението на Централната банка за отнемането на лицензията на банката на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата по несъстоятелността.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) В производството по несъстоятелност за банките не се прилагат разпоредбите на чл. 193 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и на чл. 43 от Закона за особени-те залози.

(3) Ако след датата на обнародване на решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност се извърши плащане на взыскател по изпълнително производство срещу банката, платеното се връща в масата на несъстоятелността, освен ако плащането е направено по реда на глава осма.

(4) Изпълнението на вземането на кредитор, в чиято полза е учреден особен залог върху вещ или имуществено право от масата на несъстоятелността, продължава по реда на Закона за особените залози, след като вземането му бъде прието в производството по несъстоятелност на банката.

Нищожност на действия и сделки

Чл. 22. (1) Нищожно по отношение на кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност не по установения в производството ред или в нарушение на изискванията на този закон:

1. изпълнение на задължение на банката, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност;

2. учредяване на залог или ипотeka върху право или вещ от масата на несъстоятелността;

3. сделка с право или вещ от масата на несъстоятелността.

(2) Нищожно по отношение на кредиторите на несъстоятелността е извършването от банката след началната дата на неплатежоспособността на следните действия и сделки:

1. изпълнение на парично задължение, независимо от начина на изпълнението;

2. безвъзмездна сделка с право или вещ от масата на несъстоятелността;

3. учредяване на залог, ипотeka или друго обезпечение върху право или вещ от масата на несъстоятелността;

4. възмездна сделка с право или вещ от масата на несъстоятелността, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото.

Изискуемост на задълженията

Чл. 23. (1) Всички парични и непарични задължения на банката стават изискуеми от датата на решението по чл. 13, ал. 1.

(2) Непаричните задължения се превръщат в парични по пазарната им стойност към датата на решението по чл. 13, ал. 1.

Постановяване на общ запор и възбрана и вписването им

Чл. 24. (1) От деня на постановяване на решението по чл. 13, ал. 1 се смятат за възбранени недвижимите имоти, съответно за заповорирани – движимите вещи и вземанията на банката по отношение на трети лица.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Постановената обща възбрана върху недвижимите имоти и корабите на банката се вписва в нотариалните регистри, съответно в регистрите за корабите, въз основа на вписаното в търговския регистър решение за обявяване на банката в несъстоятелност.

Глава трета

Органи на несъстоятелността

Раздел I

Синдик

Изисквания

Чл. 25. (1) Синдик на банка може да бъде само физическо лице, което отговаря на следните изисквания:

1. да не е осъждан като пълнолетен за умишлено престъпление от общ характер;

2. да има висше икономическо или юридическо образование и стаж по специалността не по-малко от пет години, от които три години в областта на банковото дело, счетоводството или финансите, съответно търговското, банковото или финансовото право;

3. да е лице с добра професионална репутация;

4. да не е бил през последните пет години, предхождащи датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за банката, член на неин управителен или контролен орган;

5. да не е лишен или лишаван от правото да заема материалноотговорна длъжност;

6. да не е съпруг или роднина по права линия, по съребрена линия до шеста степен включително или по сватовство – до трета степен включително, на член на управителен или контролен орган на банката, действал през последните три години, предхождащи датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност;

7. да няма търговски, финансови, делови или други материални интереси в банката, обявена в несъстоятелност;

8. да не се намира с банката или с неин кредитор в отношения, които поражат основателно съмнение в неговото безпристрастие;

9. да не е кредитор в производството по несъстоятелност за банката или съпруг на кредитор, или негов роднина по права линия, по съребрена линия до шеста степен включително или по сватовство – до трета степен включително;

10. да не е невъзстановен в правата си несъстоятелен длъжник;

11. да не е временен синдик или синдик на друг търговец;
 12. да е включен в списъка, воден от Централната банка, на лицата, които могат да бъдат синдици на банка;
 13. да не е бил член на изпълнителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, когато то е прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори.
- (2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват по следния начин:
1. по т. 1 и 2 – чрез съответните официални удостоверителни документи;
 2. по т. 4–13 – с писмена декларация на лицето, че отговаря на изискванията, посочени в тези точки, подадена пред управителния съвет на фонда в деня на назначаването му за синдик.
- (3) Правомощията на синдик на банка се осъществяват от най-малко две лица.
- (4) Фондът за гарантиране на влоговете в банките има право по своя преценка и по всяко време да извършва проверки относно наличието на условията, установени в ал. 1.
- (5) Ако са налице останалите изисквания на този член, синдици могат да бъдат и квесторите на банката, при условие че не са назначени от Централната банка преди решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност.

Назначаване на синдик

- Чл. 26.** (1) Фондът за гарантиране на влоговете в банките назначава за синдик на банката лица от списъка, воден от Централната банка, в деня на получаването по реда на чл. 13, ал. 4 на препис от решението за откриване на производство по несъстоятелност за банката или най-късно на следващия работен ден.
- (2) Синдикът се назначава с решение на управителния съвет на фонда, ако:
1. лицата, определени да упражняват неговите правомощия, са дали за това писмено съгласие пред управителния съвет;
 2. лицата, определени да упражняват неговите правомощия, са подали декларации по реда на чл. 25, ал. 2, т. 2, и
 3. не са събрани данни, че лицата, определени да упражняват неговите правомощия, не отговарят на изискванията, установени в този закон, за да бъдат синдик на банка.
- (3) Решението за назначаване на синдик трябва да посочва датата, съдебния състав и номера на делото на решението за откриване на производство по несъстоятелност, трите имена и точния адрес на назначените за синдик лица, първоначалното им месечно възнаграждение и размера на гаранцията за управлението им.
- (4) Решението за назначаване на синдик подлежи на незабавно изпълнение от деня на постановяването му.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Решението за назначаване на синдик на банка, както и името и адресът на назначените за синдик лица, се вписват в търговския регистър.

б) в ал. 6, изречение второ думите „съдебния регистър и обнародване в „Държавен вестник“ се заменят с „търговския регистър“, а изречение трето се заличава;

в) алинея 7 се отменя.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Председателят на фонда в деня на постановяване на решението по ал. 2 изпраща препис от решението на назначените за синдик лица на банката, обявена в несъстоятелност, и на Централната банка. В същия ден председателят е длъжен да поиска вписване в търговския регистър на обстоятелствата по ал. 5.

(7) (Отм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.)

Встъпване в длъжност на синдика

Чл. 27. (1) Назначените за синдик лица трябва да встъпят в длъжност най-късно до два работни дни от датата на получаване на препис от решението по чл. 26, ал. 2.

(2) Преди встъпване на синдика в длъжност се сключват договори за управление между назначените за синдик лица и фонда. В договора се конкретизират правата и задълженията на назначените за синдик лица, начинът за определяне и заплащане на тяхното възнаграждение и другите елементи на правоотношението между лицата и обявената в несъстоятелност банка.

Гаранция за управлението на синдика

Чл. 28. (1) Назначените за синдик лица в деня на встъпването си в длъжност задължително предоставят гаранция за своето управление в размер, определен от фонда, но не по-малко от тримесечното им първоначално брутно възнаграждение.

(2) Гаранцията по ал. 1 се предоставя под формата на паричен депозит в банка, определена от фонда. Паричният депозит се блокира до настъпване на условията по ал. 3 или 4.

(3) Гаранцията служи за обезщетяване на причинените от синдика вреди на масата на несъстоятелността.

(4) Гаранцията се връща след изтичането на шест месеца от освобождаването на синдика от длъжност, ако в този срок не са предявени иски срещу синдика за обезщетяване на причинени от него вреди на масата на несъстоятелността.

Освобождение на синдика

Чл. 29. (1) Фондът освобождава синдика и прекратява договора по чл. 27, ал. 2 при наличие на едно или повече от следните условия:

1. писмено искане на назначено за синдик лице, отправено до управителния съвет на фонда;

2. поставяне под запрещение на назначено за синдик лице;

3. ако назначено за синдик лице не е отговаряло или впоследствие е престанало да отговаря на изискванията на чл. 25;

4. фактическа невъзможност на едно от назначените за синдик лица да осъществява правомощията си;

5. смърт на едно от назначените за синдик лица;

6. ако едно от назначените за синдик лица бъде извадено от списъка, воден от Централната банка;

7. по преценка на фонда синдикът не изпълнява задълженията си или с действията си застрашава интересите на кредиторите.

(2) Синдикът се освобождава и договорът с него се прекратява с решение на управителния съвет на фонда.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Освобождението на синдика се вписва в търговския регистър.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Председателят на фонда в деня на постановяване на решението по ал. 2 изпраща препис от решението на банката, обявена в несъстоятелност, и на Централната банка, както и на Агенцията по вписванията.

(5) (Отм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.)

(6) Управителният съвет на фонда назначава нов синдик в деня на решението по ал. 2, като в този случай се спазват условията и редът на чл. 26.

(7) Освободеният синдик по ал. 1, т. 1, 3, 6 и 7 е длъжен да изпълнява задълженията си до встъпването в длъжност на новия синдик.

Възнаграждение на синдика

Чл. 30. (1) Възнаграждението на синдика се определя с решение на управителния съвет на фонда.

(2) При назначаване на синдик управителният съвет на фонда определя първоначално месечно възнаграждение на назначените за синдик лица за срок 6 месеца от назначаването им. Първоначалното възнаграждение представлява фиксирана сума, която не зависи от размера на осребреното от синдика имущество от масата на несъстоятелността и на събраните вземания на банката и която не може да бъде по-малка от 10 минимални работни заплати и по-голяма от 30 минимални работни заплати.

(3) След изтичането на срока по ал. 2 месечното възнаграждение на назначените за синдик лица се определя като процент от общата сума на осребреното от синдика през съответния месец имущество от масата на несъстоятелността и на събраните през месеца вземания на банката.

(4) Определеното месечно възнаграждение на назначените за синдик лица може да бъде намалявано за определен период едностранно от фонда с решение на управителния му съвет при наличие на едно или няколко от следните условия:

1. ако синдикът е направил през съответния месец разходи в производството по несъстоятелност, които не са предвидени в одобрения от фонда месечен бюджет за разноските по несъстоятелността и за чието извършване синдикът не е получил одобрение от фонда. В този случай възнаграждението на назначените за синдик лица се намалява с определена част от сумата на неправомерно извършените разходи;

2. ако синдикът е извършил разпореждане с вещ или друго имуществено право, включено в масата на несъстоятелността, не по установените в този закон условия и ред.

(5) Решението на управителния съвет на фонда, с което се намалява възнаграждението на назначените за синдик лица, подлежи на обжалване пред съда по несъстоятелността в 7-дневен срок от уведомяването на назначените за синдик лица за решението.

(6) В случаите по ал. 4 възнаграждението на назначените за синдик лица се счита за намалено от деня на влизането в сила на решението на управителния съвет, без да е необходимо подписване на допълнително споразумение към договорите по чл. 27, ал. 2.

(7) Механизмът за определяне възнаграждението на синдика, както и редът за намаляване на възнаграждението се регламентират в наредба, издадена от Централната банка.

Правомощия на синдика

Чл. 31. (1) Синдикът има следните правомощия:

1. представлява обявената в несъстоятелност банка;
2. управлява текущите дела на банката;
3. опазва, попълва и управлява имуществото, включено в масата на несъстоятелността;
4. получава под опис, съхранява и води търговските книги и търговската кореспонденция на банката;
5. издирва и уточнява имуществото на банката;
6. при предвидените в закона условия прави искания за прекратяване, разваляне или унищожаване на сделки, по които банката е страна;

7. участва в производствата по делата, по които банката е страна, и завежда от нейно име дела;

8. събира паричните вземания на банката;

9. съставя и изпълнява след одобряването му от фонда месечен бюджет относно разноските в производството по несъстоятелност за банката;

10. с разрешение на фонда се разпорежда с паричните средства на банката, включително със сумите по банковите сметки, на които банката е титуляр, ако това се налага във връзка с управлението и запазването на имуществото на банката или с извършването на други разноски в производството по несъстоятелност;

11. издирва и уточнява кредиторите на банката и съставя по реда на този закон списъци на вземанията срещу банката;

12. извършва действия по прекратяване и осребряване на участието на банката в търговски дружества;

13. изготвя програма за осребряване на имуществото от масата на несъстоятелността и я предлага за одобряване от фонда;

14. осребрява имуществото от масата на несъстоятелността според одобрената програма по т. 13;

15. извършва разпределение на набраните парични средства по реда, предвиден в този закон;

16. внася паричните средства, получени при осребряване на имуществото от масата на несъстоятелността или при събиране на вземания на банката, по особени сметки в левове, а сумите в чуждестранна валута – по особени сметки в съответната валута;

17. извършва други действия, предвидени в този закон и в нормативните актове по неговото прилагане.

(2) Правомощията на синдика се осъществяват задължително заедно от лицата, назначени за синдик, като решенията се вземат с единодушие, а действията се извършват съвместно.

Отчетност

Чл. 32. (1) Синдикът записва в прономерован и прошнурован дневник всяко свое действие, свързано с управлението, запазването и осребряването на правата от масата на несъстоятелността и извършването на разпределение на набраните парични средства.

(2) Синдикът представя на фонда всеки месец, а при поискване – незабавно, доклади и отчети, определени по вид и съдържание от управителния съвет.

(3) Всеки кредитор на банката може да се запознае с дневника по ал. 1 и с отчетите по ал. 2. Синдикът, с одобрението на фонда, определя помещенията и времето за запознаване с документите по ал. 1 и 2.

(4) Фондът за гарантиране на влоговете в банките може по всяко време да проверява верността на документите по ал. 1 и 2, като изисква от синдика допълнителна счетоводна или друга документация, както и като извършва проверки на място.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2008 г.) Изготвените от синдика ликвидационен баланс и други счетоводни отчети не подлежат на проверка и заверка от регистриран одитор.

Задължения на синдика

Чл. 33. (1) Синдикът е длъжен да осъществява правомощията си с грижата на добър търговец, да поставя интересите на кредиторите над собствените си интереси и да спазва изискванията на този закон и на нормативните актове по неговото прилагане.

(2) Синдикът осъществява правомощията си съобразно развитието на производството по несъстоятелност, като се ръководи от целите на този закон и като изпълнява указанията, дадени от фонда съгласно чл. 39, ал. 1, т. 14.

(3) Синдикът е длъжен да внася по особените сметки по чл. 31, ал. 1, т. 16 паричните средства, получени при осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността, или при събиране на вземания на банката, в деня на получаване на паричните средства или най-късно на следващия работен ден.

(4) Синдикът е длъжен да не разгласява сведенията, данните и фактите, които са му станали известни във връзка с осъществяването на неговите правомощия.

Ограничения

Чл. 34. (1) Синдикът не може да договаря от името на банката нито лично със себе си, нито с друго лице, което той също представлява.

(2) Назначените за синдик лица не могат да придобиват по какъвто и да е начин, пряко или чрез друго лице, вещ или право от масата на несъстоятелността. Това ограничение се прилага и за съпружките на назначените за синдик лица, техните роднини по права линия, по съребрена линия – до шеста степен, а по сватовство – до трета степен.

(3) Ако свързано със синдика лице е страна по сделка, чрез която това лице придобива вещ или право от масата на несъстоятелността, смята се, че синдикът придобива чрез друго лице вещта или правото – предмет на сделката.

(4) Сделките, извършени в нарушение на ал. 1–3, са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

(5) Назначените за синдик лица представят на всеки шест месеца пред фонда декларация относно свързаните с тях лица.

Отговорност

Чл. 35. (1) Когато синдикът не осъществява правомощията си с дължимата грижа или не изпълнява задълженията си, фондът налага глоба по реда на глава десета.

(2) Синдикът дължи обезщетение в размер на законната лихва за времето, през което е забавил внасянето на получените парични средства по особените сметки по чл. 31, ал. 1, т. 16.

(3) Дължимото от синдика обезщетение по ал. 2 може да бъде прихванато със съответната част от изискуемото възнаграждение на назначените за синдик лица. Изявлението за прихващане до назначено за синдик лице се отправя в писмен вид от председателя на управителния съвет на фонда въз основа на решение на управителния съвет, в което се посочват времето на допуснатата от синдика забава, размерът на невнесените в срок парични средства, размерът на дължимата законна лихва върху невнесените суми, както и писмените доказателства, които установяват допуснатото от синдика нарушение на чл. 33, ал. 3.

(4) Синдикът дължи обезщетение за виновно причинените вреди при осъществяване на правомощията си. Обезщетението се внася в масата на несъстоятелността.

(5) Отговорността на назначените за синдик лица по ал. 2 и 4 е солидарна.

Отчет на синдика при освобождаване от длъжност

Чл. 36. (1) При освобождаване от длъжност синдикът представя писмен отчет пред фонда и Централната банка в 14-дневен срок от датата на решението за освобождаване.

(2) Новоназначеният синдик може да направи възражение по отчета пред фонда в 7-дневен срок от представянето му.

(3) В 7-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2 управителният съвет на фонда се произнася по представения отчет с решение, което не подлежи на обжалване.

Предаване на търговските книги и имуществото

Чл. 37. При освобождаването му от длъжност синдикът е длъжен незабавно да предаде под опис търговските книги и намиращото се в негово разпореждане имущество на новия синдик или на посочено от председателя на фонда лице. Предаването се извършва чрез подписан от освободения от длъжност и от новия синдик протокол относно извършения опис. Протоколът се изготвя в присъствието на представители на фонда.

Раздел II

Фонд за гарантиране на влоговете в банките**Функции на фонда**

Чл. 38. В производството по несъстоятелност на банка фондът защитава интересите на кредиторите и осъществява контрол относно законосъобразното и целесъобразното упражняване на правомощията на синдика.

Правомощия на фонда

Чл. 39. (1) Фондът има следните правомощия:

1. назначава и освобождава синдика на банката и определя размера на гаранцията по чл. 28;
2. определя възнаграждението на синдика;
3. сключва договори за управление с назначените за синдик лица;
4. одобрява бюджета относно разноските в производството по несъстоятелност и следи за неговото изпълнение;
5. дава предварително разрешение на синдика за извършване на извънредни разходи в производството по несъстоятелност;
6. дава предварително разрешение на синдика за извършване на разпореждане с паричните средства на банката;
7. дава предварително разрешение на синдика за извършване на всяка сделка или действие, чийто имуществен интерес надхвърля 3000 лв., и утвърждава условията, при които да бъдат извършени;
8. одобрява програмата за осребряване на имуществото от масата на несъстоятелността и следи за нейното изпълнение;
9. дава разрешение на синдика за предприемане на действия за осребряване на посочени от синдика вещи или други имуществени права от масата на несъстоятелността и разрешава извършването на други разпоредителни действия с права от масата на несъстоятелността;
10. издава постановления за възлагане на вещите и имуществените права от масата на несъстоятелността, продадени по реда на глава шеста;
11. одобрява изготвените от синдика частични сметки за разпределение, както и окончателната сметка за разпределение;
12. дава разрешения за сключване на споразумения по чл. 65, ал. 2 и 3, чл. 99, 101, 102 или 107 от Закона за задълженията и договорите с предмет вземания на банката;
13. предявява пред съда по несъстоятелността отменителни искове по чл. 59, ал. 3 и 5 и чл. 60, установителни искове по чл. 3, ал. 3, чл. 22 и чл. 34, ал. 4 и искове за обезщетяване на вредите, които синдикът е причинил при упражняване на правомощията си;

14. дава методически указания на синдика във връзка с упражняването на правомощията му;

15. предприема мерки за въздействие по чл. 41 спрямо синдика;

16. възлага извършването на проверки и събирането на информация по реда на чл. 40;

17. взема решения за отправяне на изявления за прихващане по реда на чл. 35, ал. 3;

18. извършва други действия, предвидени в този закон и в нормативните актове по неговото прилагане.

(2) При изчисляване размера на ограничението по ал. 1, т. 7 сделките, сключени от синдика с едно лице или със свързани лица в продължение на шест месеца, се считат за една сделка.

(3) Правомощията на фонда по ал. 1, т. 1, 2, 11, 12, 14, 15 и 17 се упражняват от управителния съвет, а във всички останали случаи – от председателя на управителния съвет на фонда, освен ако в този закон изрично е указано, че определени правомощия на фонда се упражняват от управителния съвет.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Актовете на фонда по ал. 1, т. 1 относно назначаването на синдик, т. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 14 и 15, с изключение на мерките по чл. 41, ал. 2, т. 6 не подлежат на обжалване по съдебен ред. В останалите случаи и доколкото друго не е предвидено в този закон, всяко заинтересовано лице в производството по несъстоятелност може да обжалва актовете на фонда пред съда по несъстоятелността в 7-дневен срок от постановяването им, по реда на глава двадесет и първа „Обжалване на определенията“ от Гражданския процесуален кодекс. Обжалването не спира изпълнението. Ако отмени изцяло или отчасти обжалвания акт, съдът връща преписката на фонда за решаване на въпроса по същество.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Ако друго не е предвидено в този закон, решенията на съда по несъстоятелността по ал. 4 подлежат на касационно обжалване по реда на глава двадесет и първа „Обжалване на определенията“ от Гражданския процесуален кодекс.

(6) Съдът не може да спре изпълнението на актовете на фонда по ал. 1, т. 1. Отмяната на акта за освобождаване на синдика не възстановява лицето като синдик в производството по несъстоятелност.

(7) Председателят на управителния съвет се отчита пред управителния съвет на фонда на всеки три месеца относно изпълнението на функциите си по този закон.

Извършване на проверки и събиране на информация относно дейността на синдика

Чл. 40. (1) Фондът има право във връзка с упражняването на функциите и правомощията си по този закон по всяко време:

1. да изисква от синдика на банката да му предостави всички необходими счетоводни и други документи, както и информация за дейността си;
2. да изисква от синдика писмени или устни обяснения относно извършването на определени действия или неизвършването на необходими действия в производството по несъстоятелност;
3. да изисква от синдика писмен отчет за определен период или по определен въпрос;
4. да извършва проверки на място чрез упълномощени служители на фонда или други лица.

(2) Действията по ал. 1 се извършват въз основа на заповед на председателя на управителния съвет на фонда, която не подлежи на обжалване по съдебен ред.

(3) Кредиторите на банката, както и Централната банка могат да отправят мотивирани искания до председателя на управителния съвет на фонда за извършване на проверка на определени обстоятелства по реда на този член.

(4) При извършване на проверките на място упълномощените от фонда лица имат право:

1. на свободен достъп в помещенията на банката в несъстоятелност;
2. да изискват счетоводни и други документи и да събират сведения във връзка с изпълнението на възложената им задача;
3. да искат назначаването на експерти от управителния съвет на фонда;
4. да проверяват дневника на синдика и търговските книги на банката;
5. да проверяват съдържанието на касата;
6. да извършват проверки в други банкови и небанкови предприятия по въпроси, свързани с проверката.

(5) Действията по ал. 4, т. 6 могат да бъдат извършвани съвместно с представители на Централната банка.

(6) Във връзка с упражняване на контролните правомощия по този закон фондът събира такси, определени в тарифа, одобрена от Министерския съвет, които се считат за разноски по несъстоятелността.

Мерки за въздействие

Чл. 41. (1) Ако фондът установи самостоятелно, по сигнал от Централната банка, както и от кредитор на банката, че синдикът:

1. действа незаконосъобразно при упражняване на правомощията си;

2. не упражнява задълженията и правомощията си с дължимата грижа;
3. с дейността си накърнява интересите на кредиторите;
4. неоснователно бави производството по несъстоятелност;
5. не изпълнява указанията, дадени от фонда;
6. възпрепятства извършването на контрол относно дейността му, управителният съвет може да вземе решение за налагане на мерки по ал. 2 спрямо синдика.

(2) В случаите по ал. 1 фондът може:

1. да отправи писмено предупреждение до синдика за отстраняване на допуснатите закононарушения;

2. да задължи синдика да извърши определени неотложни действия, които са необходими за запазване интересите на кредиторите;

3. да задължи синдика да преустанови и отстрани допуснатите нарушения;

4. да забрани на синдика извършването на определени действия или сключването на определени сделки, с които се накърняват интересите на кредиторите;

5. да намали възнаграждението на синдика в случаите по чл. 30, ал. 4;

6. да освободи синдика от длъжност.

(3) Решенията на управителния съвет, с които се налагат мерки по ал. 2, не подлежат на обжалване по съдебен ред, с изключение на мерките по ал. 2, т. 5 и 6.

(4) Изм. – ДВ, бр. 30 от 2006 г.) При налагане на мерките по ал. 2 разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на страните не се прилагат.

(5) Решенията на управителния съвет, с които се налагат мерки по ал. 2, подлежат на незабавно изпълнение.

(6) При наличие на данни за извършено престъпление управителният съвет уведомява прокуратурата.

Ограничения

Чл. 42. (1) Членовете на управителния съвет, както и лицата, работещи за фонда, не могат да придобиват по какъвто и да е начин, пряко или чрез друго лице, вещ или право от масата на несъстоятелността. Това ограничение се прилага и за съпрузите на лицата по предходното изречение, техните роднини по права линия, по съребрена линия – до шеста степен, а по сватовство – до трета степен.

(2) Ако се установи, че член на управителния съвет на фонда е извършил нарушение на ал. 1, мандатът на този член се прекратява предсрочно.

Съобщения за актовете на фонда

Чл. 43. Актовете на фонда се вписват в отделна книга, която е публична и е на разположение в служебни помещения на фонда по време, определено от председателя на управителния съвет.

Раздел III

Централна банка

Правомощия на Централната банка

Чл. 44. Централната банка има следните правомощия в производството по несъстоятелност:

1. отправя искане за откриване на производство по несъстоятелност за банка;
2. води списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици на банка;
3. изключва от списъка по т. 2 назначено за синдик лице, за което е установено, че извършва нарушения във връзка с дейността му като синдик; в този случай фондът е длъжен да освободи незабавно синдика от длъжност;
4. отправя искания до съда по несъстоятелността за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 12;
5. отправя искания до управителния съвет на фонда за предприемане на мерки за въздействие спрямо синдика;
6. по предложение на фонда издава наредби за прилагането на този закон;
7. извършва други действия, предвидени в този закон.

Раздел IV

Съд по несъстоятелността

Функции

Чл. 45. Съдът по несъстоятелността разглежда и разрешава правните спорове, възникнали в производството по несъстоятелност.

Правомощия на съда по несъстоятелността

Чл. 46. (1) Съдът по несъстоятелността има следните правомощия:

1. открива производство по несъстоятелност за банка с решение по чл. 13, ал. 1;
2. отхвърля искането за откриване на производство по несъстоятелност, което не отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 2 и 3;
3. налага предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 12;

4. налага обезпечителни мерки в производството по несъстоятелност по реда на чл. 53;
 5. одобрява списъка на приетите от синдика вземания, срещу които не е постъпило възражение с решение по чл. 67, ал. 2;
 6. произнася се по възражения за неприети от синдика вземания срещу банката и по възражения за приети, но оспорени вземания;
 7. произнася се по искове, предявени по реда на чл. 59, ал. 3 и 5 или чл. 60;
 8. произнася се по установителни искове по чл. 3, ал. 3, чл. 22 или чл. 34, ал. 4;
 9. произнася се по установителни искове, предявени по реда на чл. 65;
 10. произнася се по жалби по реда на чл. 89 и по искове по чл. 90;
 11. постановява приключване на производството по несъстоятелност;
 12. възобновява производството по несъстоятелност за банката при условията и по реда на чл. 111;
 13. произнася се по жалби срещу решения на фонда в случаите, предвидени в този закон;
 14. дава одобрение за продажба на банката като предприятие по реда на глава седма;
 15. извършва други действия, предвидени в този закон.
- (2) Правомощията на съда по несъстоятелността, предвидени в този раздел, се упражняват при условията и по реда на Гражданския процесуален кодекс, освен ако в този закон е предвидено друго.

Обжалване на определенията и решенията на съда по несъстоятелността

Чл. 47. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Постановените от съда по несъстоятелността определения и решения, свързани с производството по несъстоятелност, подлежат на обжалване по общия ред на Гражданския процесуален кодекс, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Върховният касационен съд образува делото в деня на подаване на жалбата или най-късно на следващия работен ден и я разглежда, като се произнася с решение в едномесечен срок от образуване на делото. Съдът не може да спре изпълнението на решението.

Съобщения за актовете на съда

Чл. 48. (1) Актовете на съда по несъстоятелността се вписват в отделна книга, която е публична и е на разположение в канцеларията на съда по несъстоятелността. В същата книга се вписват и решенията и определенията на касационния съд срещу актовете на съда по несъстоятелността.

(2) За определенията и решенията на съда, които подлежат на обжалване, се изпращат съобщения на заинтересованите страни по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Глава четвърта

Запазване, управление и попълване на масата на несъстоятелността. Охранителни мерки

Раздел I

Запазване на масата на несъстоятелността

Запечатване

Чл. 49. (1) В деня на получаване от квесторите на препис от решението за откриване на производство по несъстоятелност или най-късно на следващия ден се извършва запечатване на всички помещения, оборудване, превозни средства и други, в които се съхраняват вещи и документи на банката.

(2) Запечатването се извършва от квесторите или от оправомощени от тях лица в тридневен срок. При запечатването присъстват представители на фонда, определени от председателя на управителния съвет.

(3) При запечатването се съставят протоколи, в които се изброяват запечатаните обекти и вещи. Протоколите се подписват от лицата по ал. 2.

(4) Не се запечатват помещения, в които се съхраняват бързо развалящи се стоки, или помещения, необходими за охраната и опазването на имуществото на банката.

Вдигане на печатите и опис на имуществото на банката

Чл. 50. (1) В 30-дневен срок от встъпването в длъжност на синдика се извършва опис на недвижимите и движимите вещи, пари, ценности, ценни книги, договори, счетоводни и други документи, на вземанията на банката и на намиращите се във владение на трети лица вещи.

(2) Описът по ал. 1 се извършва от комисия, състояща се от представители на квесторите и на синдика. В комисията участват и представители на фонда, определени от председателя на управителния съвет. След извършването на описа се съставя протокол, който се подписва от всички участващи в описа лица.

(3) Квесторите на банката и членовете на управителния и на контролния орган на банката, действал при отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност, са длъжни да оказват съдействие при извършването на описа. При неизпълнение на това задължение председателят на управителния съвет на фонда може да им наложи глоби или имуществени санкции по реда на глава десета.

(4) Ако след извършването на описа се открие друго имущество, се извършва допълнителен опис.

Отговорност за описаното имущество

Чл. 51. От момента на извършването на описа синдикът отговаря за описаното имущество.

Инвентаризация на активите и пасивите на банката

Чл. 52. (1) В 7-дневен срок от извършването на описа синдикът трябва да започне инвентаризация на описаното имущество на банката, както и оценка на вещите и имуществените права от масата по несъстоятелността. Срокът на инвентаризацията и оценката не може да надвишава 75 дни.

(2) При необходимост и с разрешение на председателя на управителния съвет на фонда синдикът може да ползва помощта на външни експерти. Решението на председателя на управителния съвет не подлежи на обжалване по съдебен ред.

(3) Въз основа на извършената инвентаризация и оценка синдикът съставя ликвидационен баланс и при констатирани вреди предприема действия за възстановяване на вредите от лицата, които са ги причинили.

(4) Синдикът предоставя незабавно на фонда документите от инвентаризацията и оценката и ликвидационния баланс.

Обезпечителни мерки

Чл. 53. (1) По искане на синдика или на фонда съдът по несъстоятелността може да допусне предписаните от закона мерки, които обезпечават наличното имущество на банката.

(2) След датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за банка, освен при условията и по реда на ал. 1, не могат да бъдат налагани обезпечителни мерки спрямо права от масата на несъстоятелността.

Раздел II

Управление на масата на несъстоятелността

Разноски по несъстоятелността

Чл. 54. Разноски по несъстоятелността са:

1. възнаграждението на синдика;
2. трудовите възнаграждения, осигурителните вноски и другите суми, дължими по трудовите правоотношения със служителите на банката в несъстоятелност;
3. разходите за попълване, опазване, управление, оценяване и разпределяне на масата на несъстоятелността;
4. възнагражденията на наетите от синдика експерти и консултанти във връзка с упражняването на правомощията му;

5. таксите за контрол, събирани от фонда по реда на чл. 40, ал. 6.

Ежемесечен бюджет относно разноските по несъстоятелността

Чл. 55. (1) Синдикът съставя ежемесечно бюджет относно разноските по несъстоятелността, в който се предвиждат както обичайните текущи разноски, свързани с производството по несъстоятелност, така и разходите, свързани с ангажиране на адвокати, експерти или консултанти или със заплащане на оценки на вещи и права от масата на несъстоятелността или други подобни извънредни разходи.

(2) Сумите в бюджета относно разноските по несъстоятелността могат да бъдат разходвани само за целите, предвидени в бюджета, и само в рамките на месеца, за който се отнася бюджетът.

(3) Бюджетът се съставя и се представя за одобряване от председателя на управителния съвет на фонда не по-късно от 14 дни преди началото на месеца, за който се отнася, а в началото на производството по несъстоятелност – не по-късно от 14 дни от встъпването в длъжност на синдика.

(4) Бюджетът подлежи на изпълнение след одобряването му със заповед на председателя на управителния съвет на фонда.

(5) Ако председателят на управителния съвет на фонда откаже да одобри представения бюджет, той дава указания на синдика относно необходимите изменения, за да бъде одобрен бюджетът.

(6) Синдикът е длъжен да изпълни дадените по реда на ал. 5 указания и да представи нов бюджет пред фонда в 7-дневен срок от получаване на указанията, но не по-късно от 3 дни преди началото на месеца, за който се отнася бюджетът.

(7) Ако през съответния месец възникне необходимост от извършване на извънредни, непредвидени в бюджета разходи, синдикът има право да ги извърши след получаването на разрешение от председателя на управителния съвет на фонда. Когато извършването на такива извънредни разходи е неотложно с оглед запазване на масата на несъстоятелността и не е възможно получаване на предварително разрешение, синдикът може да ги извърши и след това да поиска последващото им одобряване.

(8) Сумата, с която синдикът е надвишил без разрешение одобрения от фонда бюджет, както и разноските, извършени не по предназначението, определено в бюджета, се считат за вреди, причинени от синдика на масата на несъстоятелността, до доказване на противното.

(9) Със заповед на председателя на управителния съвет на фонда периодът, за който се съставя бюджетът по ал. 1, може да бъде променян.

(10) Заповедите на председателя на управителния съвет на фонда по този член не подлежат на обжалване по съдебен ред.

Получаване на имущество, предоставено за съхраняване в банката

Чл. 56. (1) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.; бр. 59 от 2006 г.) В срок до шест месеца от вписването на решението по чл. 13, ал. 1 синдикът изпраща по пощата с препоръчано писмо на адресите съобразно наличната в банката документация съобщение до всеки ползвател на сейф или друго лице, предоставило имущество за съхраняване в банката, с което го уведомява за характера и размера на вземането му според банковата документация. Ако лицето е променило адреса си, без да уведоми за това банката, съобщението се смята за връчено.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) В съобщението по ал. 1 се посочва срокът, в който ползвателите на сейфове и лицата, предоставили имущество за съхраняване в банката, могат да го получат лично или чрез упълномощено от тях лице.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Сейф, който не е освободен в посочения срок, се отваря от синдика с участието на нотариус. За съдържанието на сейфа се съставя опис, подписан от синдика, нотариуса и другите присъстващи лица.

(4) Намерените вещи в случаите по ал. 3, както и други вещи, съхранявани от банката, които не са получени в посочения срок, се съхраняват от синдика до приключване на производството по несъстоятелност.

(5) Вещите, непотърсени до приключване на производството по несъстоятелност, се предават на Централната банка или на определена от нея търговска банка, а при продажба на банката като предприятие по реда на чл. 91 и 92 – на купувача. След изтичане на 5-годишен срок от предаването на вещите те стават собственост на държавата.

Събиране на вземанията на банката

Чл. 57. (1) Синдикът е длъжен да извърши всички необходими действия и да използва всички допустими правни средства за събиране на вземанията на банката, включително на невнесените вноски по записани акции от акционерите на банката.

(2) Включването на вземане в програмата за осребряване, както и откриването на процедура за осребряване на вземането не освобождават синдика от задължението му по ал. 1 до деня на публичната продажба на съответното вземане.

(3) В 6-месечен срок от встъпването си в длъжност синдикът извършва проверка относно наличието на данни за причинени вреди на банката от нейни бивши администратори и при установяване на такива данни предявява пред съда по несъстоятелността искиове за обезщетение на вредите срещу виновните лица.

(4) Когато е целесъобразно и в интерес на кредиторите на банката, синдикът може, след получаване на разрешение от управителния съвет на фонда, да

склучва споразумения по чл. 65, ал. 2 и 3, чл. 99, 101, 102 или 107 от Закона за задълженията и договорите с предмет вземания на банката. Управителният съвет утвърждава условията, при които тези действия да бъдат извършени.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Когато кредитът не бъде издължен на падежа, синдикът може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги.

Раздел III

Попълване на масата на несъстоятелността

Прекратяване на договор

Чл. 58. (1) Синдикът може да прекрати всеки договор, сключен преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, по който банката е страна, ако той не е изпълнен изцяло или частично.

(2) При прекратяване на договор синдикът отправя предизвестие от 15 дни. При прекратяване на договор, по който банката е наемател на недвижим имот, независимо от срока по него, синдикът отправя предизвестие от 60 дни.

(3) При прекратяване на договори, по които банката е наемател на недвижим имот по реда на ал. 1 и 2, насрещната страна няма право на обезщетение за претърпените вреди поради прекратяването.

(4) По искане на насрещната страна по договор с банката синдикът отговаря в 15-дневен срок дали запазва действието на договора, или го прекратява.

(5) При запазване на договор, по който банката прави периодични плащания, синдикът няма право да извършва плащания по договора, които са просрочени преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Прихващане

Чл. 59. (1) Кредитор може да извърши прихващане със свое задължение към банката, ако преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност двете задължения са съществували и са били насрещни и еднородни и вземането му е било изискуемо. Ако вземането му е станало изискуемо по време на производството по несъстоятелност или в резултат на решението за откриване на производство по несъстоятелност, както и ако еднородността на двете задължения е настъпила в резултат на това решение, кредиторът може да извърши прихващане едва след настъпване на изискуемостта, съответно на еднородността.

(2) Изявлението за прихващане се отправя до синдика и трябва да бъде направено в писмена форма с нотариална заверка на подписа.

(3) Прихващането може да бъде обявено за недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността, ако кредиторът е придобил вземането и за-

дължението си преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, но към момента на придобиване на вземането или задължението е знаел, че е настъпила неплатежоспособност или че е поискано откриване на производство по несъстоятелност.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г.; бр. 59 от 2006 г.) Счита се, че кредиторът е знаел, че е настъпила неплатежоспособност, ако вземането или задължението му е придобито след датата на вписване на решенето на Централната банка за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност на основание чл. 3б, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

(5) Недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността освен за частта, която кредиторът би получил при разпределението на осребреното имущество, е прихващането, извършено от длъжника след началната дата на неплатежоспособността, независимо от това кога са възникнали двете насрещни задължения.

Отменителни икове

Чл. 60. (1) Могат да бъдат обявени от съда по несъстоятелността за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността следните сделки и действия, извършени от банката:

1. безвъзмездна сделка, извършена в 3-годишен срок преди датата на неплатежоспособността;

2. безвъзмездна сделка, извършена в 5-годишен срок преди датата на неплатежоспособността, в полза на администратори или акционери на банката, както и на свързани с тях лица;

3. сделка или действие, извършено в 5-годишен срок преди датата на неплатежоспособността, с намерение да се увредят кредиторите на банката;

4. погасяване на парично задължение чрез прехвърляне на собственост, извършено в 6-месечен срок преди датата на неплатежоспособността, ако връщането би довело до увеличаване на сумата, която кредиторите биха получили при разпределение на осребреното имущество на банката;

5. сделка, извършена в 2-годишен срок преди датата на неплатежоспособността, във вреда на кредиторите, страна по която е свързано с банката лице, администратор или акционер на банката, както и негов съпруг, роднина по права линия и роднина по сребрена линия до шеста степен включително, съответно свързано с него лице;

6. възмездна сделка, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото, извършена в 2-годишен срок преди датата на неплатежоспособността;

7. учредяване на залог, ипотека или друго обезпечение, което е извършено в едногодишен срок преди датата на неплатежоспособността в полза на необезпечено дотогава вземане.

(2) Могат да бъдат обявени от съда по несъстоятелността за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността и действия и сделки по ал. 1, извършени от банката след датата на неплатежоспособността, но преди датата на решението по чл. 13, ал. 1. Ако за сделките или действията по предходното изречение са налице същевременно и основанията по чл. 3, ал. 3 или по чл. 22, ал. 2, те са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

(3) Исковете по ал. 1 и 2, както и исковете за установяване на нищожност по чл. 3, ал. 3 или по чл. 22, ал. 2 могат да се предявяват от синдика, както и от фонда при бездействие на синдика.

(4) По исковете по ал. 1, 2 и 3 предварително държавна такса не се събира. Ако искът бъде уважен, следващата се държавна такса се събира от осъдената страна, а ако искът бъде отхвърлен, държавната такса се събира от масата по несъстоятелността.

(5) Въз основа на иск, предявен от фонда, могат да бъдат обявени от съда по несъстоятелността за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността и сделки и действия по ал. 1, т. 3, 4 или 5, извършени от синдика на банката при осъществяване на правомощията му в производството по несъстоятелност. Ако за сделките или действията по предходното изречение са налице същевременно и основанията по чл. 22 или по чл. 34, ал. 4, те са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността. За тези искове се прилага ал. 4.

Връщане на даденото от третото лице

Чл. 61. При сделка или действие, по отношение на което са приложени разпоредбите на чл. 3, ал. 3, чл. 22, чл. 34, ал. 4 или чл. 60, даденото от третото лице се връща, а ако даденото не се намира в масата на несъстоятелността или се дължат пари, третото лице става кредитор.

Предявяване на отменителен иск

Чл. 62. (1) Иск по чл. 59, ал. 3 или 5, както и исковете по чл. 60 могат да бъдат предявени освен от лицата по чл. 60, ал. 3 и от всеки кредитор на банката в 2-годишен срок от откриването на производството по несъстоятелност за банката, а исковете по чл. 60, ал. 5 – в 6-месечен срок от извършването на сделката или действието.

(2) Исковете по ал. 1 се предявяват пред съда по несъстоятелността.

Глава пета

Предявяване на вземанията

Молба за предявяване на вземанията

Чл. 63. (1) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Кредиторите предявяват писмено своите вземания пред синдика в срок два месеца от вписването на решението по чл. 13, ал. 1.

(2) Кредиторите по ал. 1 посочват в молбата си основаниято, размера на вземането, привилегиите и обезпеченията, адреса за кореспонденция по седалището на банката и прилагат писмени доказателства.

(3) Вземанията на вложителите в банката, вземанията на работници и служители, произтичащи от трудово правоотношение с банката, възникнало до една година преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, както и установените с влезли в сила актове публични вземания се смятат за предявени и се вписват служебно от синдика в списъка по чл. 64, ал. 1. Това не отменя правото на лицата по предходното изречение да предявят пред синдика вземанията си в срока по ал. 1.

Първоначален списък на приетите от синдика вземания

Чл. 64. (1) В срок до 14 дни след изтичането на срока по чл. 63, ал. 1 синдикът съставя списък на приетите от него вземания, в който посочва основаниято и размера, с които е прието вземането, вида и размера на обезпечението и порядността на удовлетворяване на вземането съгласно този закон. В списъка вземанията се подреждат по ред на удовлетворяване, а в рамките на реда – по размера на вземанията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) След съставянето на списъка синдикът заявява за обявяване в търговския регистър и публикува най-малко два пъти в един или повече централни всекидневници съобщение за мястото, където списъкът ще бъде на разположение за проверка в 14-дневен срок от обявяването.

Допълнително предявени вземания

Чл. 65. (1) Кредитори, които не са предявили своите вземания в срока по чл. 63, ал. 1, могат в едногодишен срок от датата на решението по чл. 13, ал. 1 да предявят установителен иск пред съда по несъстоятелността относно своите вземания към банката.

(2) От датата на влизането в сила на решението, с което се уважава иск по ал. 1, вземанията – предмет на иска, се считат за приети в производството по несъстоятелност.

(3) Кредитор с вземане по ал. 1 не може да оспорва прието вече вземане или извършено разпределение и се удовлетворява от остатъка, ако е извършено разпределение на осребреното имущество. Държавните такси, както и допълнително направените разноски по приемане на вземането му са за негова сметка.

Оспорване на списъка

Чл. 66. (1) В 14-дневен срок от изтичането на срока по чл. 64, ал. 2 всеки вложител, друг кредитор или един или повече акционери, които притежават общо не по-малко от 25 на сто от всички акции с право на глас в банката, могат да направят писмено възражение пред синдика срещу прието или неприето в списъка вземане.

(2) Възражението се разглежда в 14-дневен срок от изтичането на срока по ал. 1 съвместно от синдика, кредитора, чието включване или невключване в списъка се оспорва, и лицата, направили възражения по ал. 1.

(3) След разглеждане на възражението по реда на ал. 2 синдикът взема окончателно решение относно изключването или включването на вземането в списъка на приетите от него вземания, за което уведомява лицата по ал. 2.

(4) В 7-дневен срок от уведомлението всяко лице, направило възражение по реда на ал. 2, може да оспори пред съда по несъстоятелността решението на синдика по ал. 3 единствено за вземането, по което е възразило. Възражението до съда се подава чрез синдика.

(5) В 3-дневен срок след изтичането на срока по ал. 4 синдикът е длъжен да състави:

1. списък на приетите вземания, по които не са направени възражения;
2. списък на неприетите вземания, за които е подадено възражение пред съда при спазване изискванията на ал. 4;
3. списък на приетите вземания, които са оспорени пред съда чрез възражение при спазване изискванията на ал. 4.

(6) В списъците по ал. 5 вземанията се подреждат по ред на удовлетворяване съгласно чл. 94, ал. 1, а в рамките на реда – по размера на вземанията.

(7) Към списъците по ал. 5, т. 2 и 3 се прилагат направените възражения, представените доказателства към тях и доказателства относно изпълнението на изискванията по ал. 4.

Одобряване на списъка на приетите и неоспорени вземания

Чл. 67. (1) Синдикът изпраща на съда по несъстоятелността в 3-дневен срок от съставянето им списъците по чл. 66, ал. 5 заедно с документите по чл. 66, ал. 7.

(2) Съдът разглежда и одобрява списъка на приетите вземания, по които не са направени възражения, в срок 14 дни от постъпването му в закрито заседа-

ние, като се произнася с решение. В този случай решението на съда не подлежи на обжалване.

Разглеждане на направените възражения от съда

Чл. 68. (1) Съдът по несъстоятелността разглежда направените по реда на чл. 66, ал. 4 възражения в открито заседание с призоваване на синдика, кредитора с оспорено вземане и направилia възражение кредитор, като се произнася с решение по всяко от направените възражения.

(2) С решението по ал. 1 съдът постановява допълване на списъка по чл. 67, ал. 2, като посочва вида, основанийето и размера, с които вземането следва да бъде включено в списъка, вида и размера на обезпечението и поредността на удовлетворяване на вземането, в случай че:

1. е уважил частично или изцяло възражение срещу неприето от синдика вземане;

2. е отхвърлил частично или изцяло възражение срещу прието от синдика вземане.

(3) Съдът трябва да се произнесе по всички направени възражения в едномесечен срок от получаването им по реда на чл. 67, ал. 1.

Прието вземане

Чл. 69. (1) Вземане, което е включено в списъка по чл. 67, ал. 2, включително в случаите по чл. 20, ал. 4, чл. 65, ал. 2 и чл. 68, ал. 2, се смята за прието в производството по несъстоятелност:

1. от момента на постановяване на решението по чл. 67, ал. 2 – за одобряване на списъка на приетите и неоспорените вземания;

2. от момента на влизане в сила на решение на съда по чл. 68, ал. 2 – относно вземането;

3. от момента на влизане в сила на решение на съда по чл. 65, ал. 2 – относно вземането;

4. от момента на влизане в сила на решение по чл. 20, ал. 4, с което се признава претендираното от кредитора вземане към банката.

(2) Влезлите в сила решения по чл. 65, ал. 2, чл. 67, ал. 2 и чл. 68, ал. 2 имат установително действие за банката и за всички кредитори на несъстоятелността.

Неоспоримо вземане

Чл. 70. Не може да се оспорва вземане, което е установено с влязло в сила съдебно решение, постановено след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, когато в производството по делото е взел участие синдикът.

Допълване на одобрения от съда списък на приетите вземания

Чл. 71. (1) Списъкът по чл. 67, ал. 2 се допълва от синдика с вземанията, усътановени с решение по чл. 65, ал. 2 или по чл. 68, ал. 2. Този списък се допълва от синдика и с вземанията – предмет на решение по чл. 20, ал. 4, ако с решението се признава претендираното от кредитора вземане към банката.

(2) Допълването на списъка се извършва към деня на влизане в сила на решенията по ал. 1.

Глава шеста

Осребряване на имуществото на банката

Раздел I

Общи положения

Обхват

Чл. 72. (1) Вещите и другите имуществени права от масата на несъстоятелността поотделно, като съвкупност, в обособена част или като цяло се превръщат в пари при условията и по реда на тази глава.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2008 г.) Синдикът внася събраните парични вземания по особена сметка в левове, а сумите в чуждестранна валута – по особени сметки в съответната валута, открити в банки по чл. 2, ал. 5 от Закона за кредитните институции. Банката в несъстоятелност може да има само по една от посочените сметки.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) За неуредените в тази глава случаи се прилагат съответно разпоредбите на глави двадесет и шеста и двадесет и седма на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Публична продан на вещи и имуществени права

Чл. 73. (1) Вещите и имуществените права от масата на несъстоятелността се осребряват от синдика на банката чрез публична продан, освен в особените случаи за продажба или в случаите по чл. 85, ал. 6, т. 2.

(2) Начинът на осребряване и способът за извършване на публична продан на отделните права, включени в масата на несъстоятелността, се определят от синдика и се одобряват от фонда.

(3) Вещта или правото – обект на осребряване, се продават такива, каквито са в момента на проданта им, и купувачите не могат да претендират за недостатъци на закупената вещь или право.

Способи за извършване на публична продан

Чл. 74. (1) Публична продан се извършва чрез публична продажба, чрез търг с явно наддаване или чрез търг с тайно наддаване.

(2) Осребряване чрез публична продан може да бъде извършвано само за движими вещи, чиято оценка не надвишава 1000 лв., или за съвкупности от движими вещи, ако общата оценка на вещите, включени в съвкупността, не надвишава 2000 лв.

(3) Когато проданта се извършва чрез търг, тя е действителна дори и при участие само на един купувач, ако предложената от него цена не е по-ниска от началната тръжна цена.

Предмет на публична продан

Чл. 75. (1) Предмет на публична продан могат да бъдат вещите и имуществените права на банката като цяло, обособени части, съвкупности от вещи или вземания или отделни вещи и имуществени права.

(2) При продажба на вещите и имуществените права като цяло, съвкупност или на обособена част кредиторите не могат да бъдат поставяни в по-неблагоприятно положение, отколкото при продажбата на отделните вещи и имуществени права.

Действие на публичната продан

Чл. 76. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Продадените чрез публична продан движими вещи и оценени в пари права върху тях стават собственост на купувача, дори и да не са били собственост на банката. Предишният собственик на вещта има правата по чл. 482, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Ако с влязло в сила съдебно решение бъде установено, че продадените недвижими вещи или други имуществени права върху тях не принадлежат на банката, прилага се чл. 499 от Гражданския процесуален кодекс.

(3) Продадените чрез публична продан вземания на банката запазват привилегиите и обезпеченията си, без да е необходимо вписване в съответните регистри или извършване на други допълнителни действия.

(4) От деня на влизането в сила на постановление за възлагане на купувача по извършена по тази глава публична продан не могат да бъдат противопоставени правата, които трети лица са придобили върху вещта или правото, ако тези права не могат да се противопоставят на кредиторите на банката.

(5) С извършването на публична продан на недвижим имот всички ипотечи върху него, както и всички вещни права, учредени след първата ипотека, се погасяват.

(6) С извършването на публична продан на вземане се погасяват всички учредени залози или запори върху вземането.

Протоколи за действията по осребряване

Чл. 77. (1) За всяко предприето действие по осребряване синдикът съставя протокол, в който се отбелязват датата и мястото на съставяне, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноски.

(2) Към искането до фонда за издаване на постановление за възлагане на съответната вещ или право се прилагат всички съставени протоколи относно действията по осребряване на вещта или правото, за която се иска издаване на постановление за възлагане.

Раздел II

Начало на процедурата по осребряване

Програма за осребряване

Чл. 78. (1) В 14-дневен срок от завършването на инвентаризацията по чл. 52 синдикът е длъжен да състави програма за осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността.

(2) Програмата по ал. 1 трябва да предвижда начална дата за започване на процедурите за осребряване и краен срок, до който ще бъдат осребрени всички вещи и имуществени права от масата на несъстоятелността.

(3) В програмата за осребряване се описват видът и балансовата стойност на активите, които ще бъдат осребрявани през всеки от месеците в рамките на крайния срок, определен в програмата, начинът на осребряване на тези активи, началната дата и мястото за провеждане на съответната процедура, прогнозната сума, която ще бъде получена през съответния месец в резултат на осребряването.

(4) В програмата за осребряване не се включват:

1. вещите и имуществените права от масата на несъстоятелността, които са обект на съдебен спор относно съществуването, размера и съдържанието на правата на банката;

2. вещите, които не се намират във владение на банката;

3. правата и вещите, за които банката не разполага с достатъчно доказателства, удостоверяващи правата и спрямо тях, и за които трети лица са заявили претенции, които по всяка вероятност са основателни;

4. вещи или вземания, върху които е учреден залог, ако със закон е предвидено продажбата им да бъде извършвана от кредитора без съдебна намеса, освен ако е отказано приемане в производството по несъстоятелност на вземането на заложния кредитор.

(5) Вещите и правата по ал. 4, т. 1–3 се включват в програмата за осребряване допълнително след установяване по безсъмнен начин на правата на банката спрямо тях.

(6) Фондът одобрява или отказва да одобри програмата за осребряване със заповед на председателя на управителния съвет, която не подлежи на обжалване по съдебен ред.

(7) Ако фондът е отказал да одобри програмата за осребряване, председателят на управителния съвет дава писмени указания на синдика относно необходимите промени и допълнения. Синдикът е длъжен да изпълни дадените указания и да внесе за разглеждане от фонда нова програма в 10-дневен срок от получаване на указанията.

(8) След одобряването ѝ програмата за осребряване може да бъде променяна или допълвана от синдика само след предварително писмено разрешение на председателя на управителния съвет на фонда.

(9) Ако в резултат на обжалване по реда на чл. 88 и 89 или с влязло в сила решение бъде установено, че право или вещ, включена в програмата за осребряване, не принадлежи на банката, вещта или правото се изключват от програмата по реда на ал. 8.

Извършване на опис на вещите и правата, включени в програмата за осребряване

Чл. 79. (1) Синдикът е длъжен в 14-дневен срок от одобряването на програмата за осребряване да извърши описи на всички вещи и имуществени права, предвидени в програмата за осребряване през първия месец, считано от началната дата на започване на процедурата за осребряване.

(2) Описите по ал. 1 могат да бъдат извършени и от изрично упълномощени за това с нотариално заверено пълномощно от синдика лица.

(3) Описът трябва да съдържа:

1. дата и място на извършване;
2. основание за извършване на опис;
3. трите имена и длъжността на лицето, което извършва опис, а ако е пълномощник на синдика – номера и датата на пълномощното му;
4. подробно описание на вещта или правото, което съдържа:

а) за движимите вещи – местонахождението, учредените залози, наложените запори, както и дължимите данъци, ако има такива;

б) за недвижимите вещи – местонахождението и границите на имота, вписаните ипотеките и възбрани, както и дължимите данъци;

в) за вземанията – основание, размер към датата на извършване на опис, описание на привилегиите и обезпеченията на вземането, наложени запори или

учредени залози върху вземането, данни за длъжника по вземането и други характеризиращи данни относно вземането;

г) за другите права – основание, вид и други характеризиращи данни относно правото;

5. оценка на вещта или правото;

6. заявените от трети лица права върху описаната вещ или право, както и доказателствата, които третите лица сочат в подкрепа на претенциите си;

7. подпис на лицето, съставило описа, и на третите лица, които са заявили права върху описаната вещ или право.

(4) (изм. – ДВ, бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) Опис на недвижим имот се извършва само ако синдикът се е уверил, че имотът е собственост на банката. За целта синдикът може да извърши проверка въз основа на справка в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите и от службата по вписванията. Когато няма сигурни данни за собствеността, взема се предвид владението към деня на налагане на възбраната.

(5) Синдикът извършва опис на вещите и правата, които според програмата за осребряване са предвидени за осребряване през съответния следващ месец, в 10-дневен срок преди началото на месеца.

Оценка на описаните вещи и права

Чл. 80. (1) Вещите и правата, които се описват по реда на чл. 79, се оценяват по тяхната пазарна цена от лице, определено по реда на чл. 52.

(2) Заключение за оценката се изготвя в писмена форма и се представя на синдика най-късно на датата на извършване на описа на съответната вещ или право. В заключението следва да бъдат описани използваните методи за оценка и да се сочат мотиви за посочената цена на вещта или правото.

(3) Оценката на недвижимите вещи не може да бъде по-малка от данъчната им оценка, а оценката на моторните превозни средства – от застрахователната им оценка.

(4) Ако синдикът или кредитор в производството по несъстоятелност са недоволни от оценката, те могат в 3-дневен срок от извършването на описа да поискат от председателя на управителния съвет на фонда преразглеждане на оценката, като посочат писмени мотиви за това.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Председателят на управителния съвет на фонда по своя преценка или ако намери искането по ал. 4 за основателно, насрочва нова оценка на съответната вещ или право от друго специализирано одиторско предприятие, което отговаря на изискванията на чл. 76 от Закона за кредитните институции, чиято оценка е окончателна. Новата оценка се посочва в описа от синдика.

(6) Възнаграждението на оценителите на вещи и права се определя от синдика и се одобрява от фонда по реда на чл. 52 или 55.

Пазене на описаните вещи

Чл. 81. (1) Описаните вещи се предават на отговорно пазене на лице, назначено от синдика за техен пазач, или се оставят за съхраняване на определено от синдика място.

(2) Пазачът се избира с оглед на лицето, естеството на вещта и мястото, където се намира или където ще се съхранява вещта.

(3) Описаната вещ се предава на пазача срещу подпис.

(4) Пазачът е длъжен да пази вещта като добър стопанин, да дава сметка за приходите от нея и за разходите по пазенето, както и да дава възможност на желаещите лица да извършват оглед на вещта в определеното от синдика време. При неизпълнение на тези задължения синдикът може да назначи друг пазач.

(5) Ако определеният пазач не е служител на банката, синдикът му определя възнаграждение, което е за сметка на масата на несъстоятелността.

Разрешение за извършване на публична продан

Чл. 82. (1) В 3-дневен срок от извършването на описа, а в случаите по чл. 80, ал. 5 – от извършването на новата оценка, синдикът е длъжен да направи предложение пред фонда за извършване на публична продан на описаната вещ или право.

(2) В предложението си по ал. 1 синдикът посочва избрания от него способ за извършване на публичната продан, предмета за осребряване, началната цена, от която да започне публичната продан, и датата, от която да започне проданта.

(3) Предложената от синдика начална цена, от която да започне проданта, не може да е по-ниска от 60 на сто от оценката, посочена в описа, а в случаите на публична продан – 80 на сто от оценката.

(4) Предложената от синдика дата, на която да започне проданта, трябва да е съобразена с програмата за осребряване.

(5) Към предложението на синдика се прилага протоколът за извършения опис и заключението на оценителя по чл. 80, ал. 2 или 5.

(6) Фондът дава разрешение за извършване на публична продан на предложените от синдика вещи и/или права:

1. ако не са налице условията по чл. 80, ал. 5 за преразглеждане на оценката им, и

2. ако предложението на синдика съответства на одобрената програма за осребряване и на изискванията на тази глава.

(7) Ако фондът откаже да даде разрешение съгласно направеното от синдика предложение, председателят на фонда уведомява писмено синдика за това и му дава указания относно действията, които следва да бъдат извършени, за да бъде дадено разрешение. В уведомлението председателят дава срок на синдика за изпълнение на указанията.

(8) Синдикът отправя ново предложение до фонда след изпълнение на указанията по ал. 7.

(9) Фондът дава разрешение за извършване на публична продан или отказва издаването на такова разрешение със заповед на председателя на управителния съвет, която не подлежи на обжалване по съдебен ред.

Съобщение за публична продан

Чл. 83. (1) Синдикът е длъжен да направи съобщение за публичната продан в 3-дневен срок от получаването на разрешение от фонда.

(2) Съобщението по ал. 1 трябва да съдържа:

1. наименование и адрес на управление на банката в несъстоятелност;
2. номер и дата на заповедта на председателя на управителния съвет на фонда, с която се дава разрешение за извършване на публичната продан;
3. способ за извършване на публичната продан;
4. списък на вещите или правата – предмет на публичната продан, а ако се продават като цяло, съвкупност или в обособена част – посочване на начина, по който се излагат на публична продан;
5. първоначална продажна цена на вещите или правата – предмет на публичната продан;
6. описание на вещите и правата – предмет на публичната продан, съдържащо информация относно наложените тежести и ограничения върху тях;
7. времето и мястото на огледа;
8. времето и мястото на проданта;
9. ако публичната продан е чрез търг – правилата за продажбата, размера на депозита за участие, начина, по който следва да се внесе, крайния срок за внасяне;
10. други условия, свързани с определения начин на проданта, включително оповестяване на мястото, където се намира тръжната документация за продажбата на разположение на всеки, който се интересува от вещта или правото, или от условията, при които може да я закупи.

(3) Съобщението се разгласява чрез поставянето му на видно място в сградата по адреса на управление на банката, на мястото, където се намира вещта или където се съхранява документацията относно правото – предмет на публична продан, на мястото, където ще бъде извършена публичната продан, на определените за това места в сградата на съда по несъстоятелността и в сградата на

общината по местонахождението на вещта – обект на продажба.

(4) Съобщението следва да бъде разгласено най-малко 7 дни преди датата на публичната продан.

(5) По разпореждане на председателя на управителния съвет на фонда за всеки конкретен случай публичната продан се разгласява и чрез обявление в един или няколко централни всекидневника.

(6) Синдикът съставя в деня на продажбата протокол, в който посочва деня и начина на разгласяване на проданта.

(7) Когато оценката на вещта или правото е над 20 000 лв., съобщението за публична продан се публикува в един централен ежедневник най-малко 10 дни преди проданта.

Раздел III

Извършване на публичната продан

Публична продажба

Чл. 84. (1) Публична продажба се извършва за движими вещи или за съвкупности от движими вещи по чл. 74, ал. 2 и които се намират на мястото на продажбата, при което вещта се предава на купувача след заплащането на цената.

(2) Публична продажба се извършва от синдика на определени от него постоянни места.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г.) За публичната продажба се прилагат съответно правилата на чл. 244, ал. 2 и 3 и чл. 245, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като синдикът има правомощията на публичен изпълнител, а постановлението за възлагане се издава от председателя на фонда.

(4) В случай че вещта не бъде продадена в 5-месечен срок от излагането ѝ за продан, тя се продава на цена по договаряне. В този случай председателят на фонда издава постановление за възлагане, ако одобри договорената цена на вещта.

(5) Ако вещта не бъде продадена след изтичането на 9 месеца от излагането ѝ за продан, с разрешение на председателя на фонда тя се предава на социални заведения или се унищожава.

(6) Когато за продажба на движими вещи се изисква специална форма, тя се счита за спазена с издаването на постановлението за възлагане при публичната им продажба.

Продажба чрез търг

Чл. 85. (1) Продажбата чрез търг с явно или с тайно наддаване се извършва на място и време, определени от синдика.

(2) Депозитът за участие в търга е 10 на сто от обявената начална продажна цена. Документът за внасяне на депозита се предоставя на синдика най-късно до обявения начален час за провеждане на търга.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) За търга с явно наддаване се прилагат съответно правилата на чл. 247, чл. 248, чл. 249, ал. 2 и 3, чл. 250, ал. 1, т. 3 и чл. 253 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като синдикът извършва действията на публичния изпълнител, а постановленията за възлагане се издават от председателя на фонда. Ако спечелилият търга купувач не внесе в срок предложената от него цена по посочената от синдика особена сметка, с внесенния депозит от купувача се покриват разноските по търга, а остатъкът се включва в масата на несъстоятелността.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) Когато вещ или право са закупени чрез търг с явно наддаване от лице, което не е имало право да наддава, възлагането е недействително. В този случай внесената от купувача сума остава в полза на масата на несъстоятелността, а вещта или правото – предмет на недействително възлагане, се предлагат от синдика по реда на чл. 249 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) За търга с тайно наддаване се прилагат съответно правилата на чл. 251–253 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като синдикът извършва действията на публичния изпълнител, а постановленията за възлагане се издават от председателя на фонда.

(6) Ако на проведен търг с явно или с тайно наддаване вещта или правото не бъдат продадени, по предложение на синдика председателят на управителния съвет на фонда може да разреши:

1. насрочване на нов търг относно вещта или правото при намалена цена в размер до 50 на сто от първоначалната оценка, или

2. продажба чрез пряко договаряне или чрез посредник.

(7) Договорите за продажба по ал. 6, т. 2 влизат в сила след одобряването им със заповед на председателя на управителния съвет на фонда.

(8) Ако кредитор с прието вземане е спечелил търг по реда на ал. 1–7, той има право да прихване дължимата от него цена с такава част от вземането си към банката, каквато би получил при разпределение на осребреното към момента на прихващането имущество от масата на несъстоятелността според утвърдена към този момент частична сметка за разпределение.

Обжалване на продажба чрез търг

Чл. 86. (1) Извършената продажба чрез търг може да бъде обжалвана в 3-дневен срок от обявяване на резултатите от търга от участник в търга, който е предложил по-висока цена от обявения за купувач, и когато обявеният за купувач не е имал право да участва в търга и предложената от жалбоподателя цена

е следваща цената на спечелилия.

(2) Жалбата по ал. 1 се подава чрез синдика и се разглежда по реда на чл. 88 и 89.

(3) При подадена жалба председателят на фонда не издава постановление за възлагане.

(4) Жалбоподателят е длъжен да внесе изцяло предложената от него цена по особена сметка в банката, което е условие за редовността на жалбата. В случаите на уважаване на жалбата жалбоподателят се обявява за купувач.

(5) Ако жалбата е уважена от съда, решението на съда е окончателно, не подлежи на обжалване и има действие на постановление за възлагане.

(6) Ако жалбата е оставена без уважение, председателят на управителния съвет на фонда издава постановление за възлагане на обявения от синдика купувач и нарежда освобождаване на депозираната от жалбоподателя цена.

(7) Ако жалбата бъде уважена и жалбоподателят бъде обявен за купувач, синдикът освобождава депозираната цена на обявения от него купувач освен в случаите, когато обявеният от него купувач не е имал право да участва в търга. В тези случаи депозираната от обявения от синдика за купувач цена остава в полза на масата на несъстоятелността.

Особени случаи на продажба

Чл. 87. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) За продажбата на съсобствена вещ се прилагат съответно правилата на чл. 258, ал. 1–5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като синдикът извършва действията на публичния изпълнител, а постановленията за възлагане се издават от председателя на фонда. Идеалната част от вещта – собственост на банката, се предлага за изкупуване по цена, равна на оценката, посочена в описа, и ако съсобственикът се съгласи писмено да плати тази цена, синдикът му определя срок за плащане. След плащането на цената вещта се възлага на платилia съсобственик с постановление за възлагане.

(2) Третото лице – съсобственик на вещта, може да обжалва изпълнителните действия по реда на чл. 88 и 89, ако не са спазени изискванията по ал. 1.

(3) Дялове, които са собственост на банката в други дружества, се продават по реда на чл. 85, след като бъдат предложени за изкупуване на останалите съдружници при цена, определена по реда на чл. 80, и в срок един месец предложението не бъде прието.

(4) Акции, регулирани от банката, се продават на фондова борса или на друг регулиран пазар на ценни книжа, освен ако уставът на дружеството, което е издало акциите, предвижда друго.

(5) С разрешение на управителния съвет на фонда синдикът може да продава финансови активи чрез посредник в страната и в чужбина.

(6) Заложена вещ, която се държи от кредитор или от трето лице, се изисква от синдика и се продава по реда на тази глава, освен ако със закон е предвидена продажбата ѝ от кредитор без съдебна намеса.

(7) Синдикът след получаване на разрешение от фонда може да продаде, преди да е одобрена програмата за осребряване:

1. бързо развалящи се вещи от масата на несъстоятелността или вещи и права от масата на несъстоятелността с бързо намаляваща стойност;

2. имущество от масата на несъстоятелността, ако това е необходимо за издръжката на производството по несъстоятелност.

(8) В разрешението на фонда по ал. 5 се определят минималната продажна цена и начинът, по който да се извърши продажбата.

(9) В случаите по ал. 5 фондът може да разреши продажбата да се осъществи чрез пряко договаряне или чрез посредник.

(10) Актовете на фонда по този член не подлежат на обжалване по съдебен ред.

Раздел IV

Обжалване на действията по осребряване

Право на жалба

Чл. 88. Действията по осребряване могат да се обжалват пред съда по несъстоятелността от кредитор на банката или от трето лице със самостоятелни права върху вещта или правото, засегнати от действията по осребряване.

Разглеждане на жалбата

Чл. 89. (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) При разглеждането на жалбата съдът по несъстоятелността прилага съответно разпоредбите на чл. 435–438 от Гражданския процесуален кодекс. Съдът се произнася с определение, което не подлежи на обжалване.

Иск на трето лице

Чл. 90. (1) Трето лице, чието право е засегнато от действията по осребряване, може да предяви иск срещу банката за установяване на правото си.

(2) Искът по ал. 1 се предявява пред съда по несъстоятелността, който може като обезпечителна мярка да спре процедурата по осребряване на вещта или правото, във връзка с които се води делото.

*Глава седма***Продажба на банката като предприятие****Условия**

Чл. 91. (1) При наличие на интерес от потенциални купувачи, по искане на синдика, фондът може да разреши откриване на процедура за продажба на банката като предприятие. Продажбата на банката като предприятие се извършва чрез пряко договаряне или чрез посредник, без да се спазват условията и редът, установени в глава шеста.

(2) За да продаде банката като предприятие, синдикът може да намали пропорционално размера на нейните задължения, ако от това кредиторите ѝ не се поставят в по-неблагоприятно положение, отколкото при разпределянето на осребреното имущество.

(3) Съдът по несъстоятелността одобрява сделката след получаване на писмено становище от фонда и от Централната банка. То трябва да бъде дадено най-късно 30 дни след поискването му.

(4) Съдът проверява дали сделката не противоречи на закона и дали съобразно ал. 2 не уврежда интересите на кредиторите на банката.

(5) Прехвърляне на собственост преди окончателно плащане на цената не се допуска.

Ред на продажбата и последици

Чл. 92. (1) Банка в несъстоятелност може да бъде продадена като предприятие само на друга банка с лицензия за банкова дейност в страната.

(2) Сделката е допустима и когато акционерното дружество се учредява с тази цел, ако получи от Централната банка условна лицензия за осъществяване на банкова дейност. В този случай съдът одобрява сделката след издаването на лицензията.

(3) Ако дружеството по ал. 2 отговаря на изискванията, Централната банка издава условна банкова лицензия, която дава право за осъществяване на банкова дейност след извършване на сделката. Лицензията се издава само ако заявителят разполага с капитал, който би му позволил да извършва банкова дейност съгласно установените изисквания, след като е удовлетворил вземанията на кредиторите при условията на сделката.

(4) Купувачът отговаря само за задълженията, които е поел по одобрените от съда условия на сделката. Останалите вземания и неупражнените права се погасяват.

(5) Правата по акциите на банката в несъстоятелност се погасяват, освен правото на ликвидационен дял, ако купувачът е поел задължение за изплащането му по условията на сделката.

(6) Вземанията на кредиторите се удовлетворяват чрез откриване от банката купувач на безсрочни депозитни сметки с авоар, равен на поетото от купувача задължение. Това действие трябва да бъде изпълнено в едномесечен срок от одобрението на съда. Купувачът и кредиторите могат да уговорят и други начини за удовлетворяване.

(7) Ако установи, че купувачът не е изпълнил задълженията си по ал. 6, Централната банка отнема лицензията.

(8) Съдът прекратява производството по несъстоятелност след извършване на продажбата.

(9) Актовете на съда по тази глава не подлежат на обжалване.

Глава осма

Разпределение на осребреното имущество

Условие за разпределение

Чл. 93. Разпределение се извършва, когато в масата на несъстоятелността се наберат достатъчно парични средства.

Ред на вземанията

Чл. 94. (1) При извършване на разпределение на осребреното имущество вземанията се изплащат в следния ред:

1. вземания, обезпечени със залог или ипотека – от получената сума при реализацията на обезпечението;
2. вземания, заради които се упражнява право на задържане – от стойността на задържания имот;
3. разноските по несъстоятелността;
4. вземания, за които фондът се е суброгира, и вземания на вложители, които не са покрити от системата за гарантиране на влоговете;
- 4а. (нова – ДВ, бр. 67 от 2003 г.) вземания на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване;
5. вземания на банките;
6. текущи вноски, дължими към Държавното обществено осигуряване и възникнали до една година преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, както и вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали до една година преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;
7. текущи публичноправни вземания на държавата и общините, като данъци, мита, такси и други, и вземания, възникнали до една година преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност;
8. всички останали вземания;

9. вземанията по чл. 4, ал. 2, т. 1;

10. вземанията по чл. 4, ал. 2, т. 2.

(2) Когато паричните средства са недостатъчни, за да се удовлетворят изцяло вземанията по ал. 1, т. 3–10, те се разпределят между кредиторите от реда по съразмерност.

(3) Ако след удовлетворяване на кредиторите остане имущество, то се разпределя между акционерите съобразно правата по притежаваните от тях акции.

Сметка за разпределение

Чл. 95. (1) Синдикът изготвя частична сметка за разпределение на налични суми между кредиторите с приети по смисъла на чл. 69, ал. 1 вземания съобразно реда, привилегиите и обезпеченията.

(2) Сметката за разпределение е частична, докато не бъдат изплатени изцяло задълженията или не бъде осребрена цялата маса на несъстоятелността, с изключение на непродаваемите вещи.

(3) Синдикът е длъжен да състави частична сметка и да извърши разпределение задължително, когато в масата на несъстоятелността се набере сума, представляваща повече от 10 на сто от общия размер на вземанията на поредния ред кредитори.

Заделяне на суми по оспорено вземане

Чл. 96. (1) За вземания, включени в списъците по чл. 66, ал. 5, т. 2 и 3, се заделя съответната сума в сметката за разпределение.

(2) Когато е оспорено само обезпечението или привилегиата, вземането се включва като необезпечено до разрешаването на спора, като в сметката за разпределение се заделя сумата, която кредиторът би получил за обезпечено вземане.

Публичност на сметката за разпределение

Чл. 97. Всяка сметка за разпределение се поставя в продължение на 14 дни на определено за целта видно и общодостъпно място в сградата по адреса на управление на банката.

Възражения срещу сметката

Чл. 98. Всеки кредитор може да направи пред управителния съвет на фонда писмено възражение срещу обявената сметка за разпределение в срока по чл. 97.

Одобряване на сметката за разпределение

Чл. 99. (1) Управителният съвет на фонда одобрява с решение сметката за разпределение, след като направи съответната промяна, когато служебно или при възражение е констатирал незаконосъобразност.

(2) Одобрената сметка се изпълнява от синдика.

(3) Лице, което е направило възражение по реда на чл. 98, може да обжалва пред съда по несъстоятелността одобрената от фонда сметка в 7-дневен срок от издаването на одобрението. Жалбата се подава чрез фонда.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г.) Съдът разглежда жалбата в открито заседание с призоваване на жалбоподателя, синдика и фонда. Съдът се произнася с решение в 10-дневен срок от получаването на жалбата. Решението на съда не подлежи на обжалване. В случая се прилагат съответно разпоредбите на глава двадесет и първа „Обжалване на определенията“ от Гражданския процесуален кодекс.

Допълнително включване на кредитор в разпределението

Чл. 100. Кредитор, чието вземане е предявено и прието по реда на чл. 65, ал. 2, след извършено разпределение се включва в следващите разпределения без право на изравняване с вече платеното.

Удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане

Чл. 101. При удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане се прилага чл. 724 от Търговския закон.

Участие на вземания под отлагателно или прекратително условие

Чл. 102. Вземанията под отлагателно или прекратително условие се включват в сметката за разпределение и се удовлетворяват по реда на чл. 725 от Търговския закон.

Допълнително включване на суми

Чл. 103. В масата на несъстоятелността се включват допълнително новосъбраните суми от вземания на банката и от осребряване на имущество, както и сумите от вземания, от които кредиторите са се отказали.

Окончателна сметка за разпределение

Чл. 104. (1) Синдикът представя на фонда окончателна сметка за разпределение и доклад относно останалите неплатени вземания в срок не по-дълъг от

един месец от изчерпване на масата на несъстоятелността, с изключение на непродаваемите вещи.

(2) Окончателната сметка за разпределение и докладът относно останалите неплатени вземания се поставят в продължение на 14 дни на определено за целта видно и общодостъпно място в сградата по адреса на управление на банката.

(3) Управителният съвет на фонда одобрява с решение окончателната сметка за разпределение и доклада за останалите неплатени вземания, след като направи съответната промяна, когато служебно или при възражение е констатирал незаконосъобразност.

(4) Управителният съвет на фонда взема решение относно непродаваемите вещи от масата на несъстоятелността.

(5) Синдикът изпълнява окончателната сметка за разпределение в едномесечен срок от постановяване на решението по ал. 3.

Глава девета

Приключване на производството по несъстоятелност

Приключване на производството по несъстоятелност

Чл. 105. (1) Производството по несъстоятелност се прекратява с решение на съда по несъстоятелността, когато:

1. са изплатени задълженията, или
2. масата на несъстоятелността е изчерпана.

(2) Синдикът е длъжен в едномесечен срок от постановяването на решението по чл. 104, ал. 3 да отправи молба до съда за приключване на производството по несъстоятелност.

(3) С решението по ал. 1 съдът постановява заличаване на банката от търговския регистър.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Решението по ал. 1 се вписва в търговския регистър.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Решението по ал. 1 подлежи на обжалване в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър.

Отчет на синдика

Чл. 106. (1) Синдикът представя пред съда по несъстоятелността заедно с молбата по чл. 105 отчет за своята дейност.

(2) Отчетът се представя и на фонда, и на Централната банка в срока за подаване на молба за приключване на производството по несъстоятелност.

Прекратяване на правомощията на синдика

Чл. 107. (1) С прекратяването на производството по несъстоятелност се прекратяват правомощията на синдика.

(2) Синдикът предава търговските книги на банката във фонда.

Депозиране на неполучени суми

Чл. 108. По разпореждане на председателя на управителния съвет на фонда синдикът депозира в банка сумите, които са заделени при окончателното разпределяне за неполучените или оспорените вземания. Разпореждането не подлежи на обжалване по съдебен ред.

Прекратяване действието на общата възбрана

Чл. 109. (1) С прекратяването на производството по несъстоятелност се прекратява действието на общата възбрана.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Общата възбрана се заличава служебно от деня на вписването на решението за прекратяване на производството по несъстоятелност.

Погасяване

Чл. 110. (1) Непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват.

(2) Неудовлетворените в производството по несъстоятелност вземания се погасяват, освен в случаите по чл. 111.

Възобновяване на производството по несъстоятелност

Чл. 111. (1) Прекратеното производство по несъстоятелност се възобновява с решение на съда по несъстоятелността, когато в срок 2 години след прекратяването на производството:

1. се освободят суми, заделени за оспорени вземания;
2. се открие имущество, което не е било известно при прекратяването на производството по несъстоятелност.

(2) Когато освободените заделени суми и новооткритото имущество са недостатъчни, за да покрият разноските в производството, съдът може да откаже неговото възобновяване, освен ако заинтересувано лице не предплати необходимата сума.

(3) Производството по несъстоятелност се възобновява по писмена молба от Централната банка, от фонда или от кредитор с прието вземане.

(4) С решението за възобновяване на производството правата на синдика и на органите на несъстоятелността се възстановяват.

(5) Възстановеното производство продължава от окончателната сметка за разпределение, която се смята за частична.

Глава десета

Административнонаказателни разпоредби

Административни наказания и имуществени санкции

Чл. 112. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон или на издадените по неговото прилагане нормативни актове, се наказва с глоба от 400 до 2500 лв., освен ако деянието съставлява престъпление.

(2) Ако нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв.

(3) Актовете за констатирани нарушения се съставят от оправомощени от председателя на управителния съвет на фонда лица, а наказателните постановления се издават от него или от оправомощено от него длъжностно лице.

(4) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Свързани лица“ са:

а) съпрузите, роднините по права линия – без ограничения, по сребрена – до четвърта степен включително, и роднините по сватовство – до трета степен включително;

б) работодател и работник;

в) съдружниците;

г) лицата, едното от които участва в управлението на другото или на негово дъщерно дружество;

д) лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице е представител на юридическо лице;

е) дружество и лице, което притежава повече от 5 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас в дружеството;

ж) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице или от негово дъщерно дружество;

з) лицата, които съвместно контролират трето лице или негово дъщерно дружество;

и) лицата, едното от които е търговски представител на другото;

к) лицата, едното от които е направило дарение на другото.

2. „Администратор“ е:

- а) член на надзорен или управителен съвет (съвет на директорите) на банка;
- б) длъжностно лице с ръководни функции в банката;
- в) всяко друго лице, което самостоятелно или съвместно с друго лице може да сключва сделки за сметка на банката.

3. „Обособена част“ е организационна структура, която може самостоятелно да осъществява стопанска дейност.

4. „Вложител“ е лице, което има право съгласно приложимите законови и договорни условия да получи паричните средства по банкова сметка или кредитните салда, произтичащи от временните положения в резултат на обичайни банкови сделки.

5. „Заинтересован кредитор“ е лице с вземания към банката, чието съществуване, размер или възможност за събиране са пряко обусловени от акта – предмет на обжалване, по такъв начин, че ако този акт не бъде отменен или изменен, е много вероятно кредиторът да претърпи имуществени вреди.

§ 2. (1) При откриване на производство по несъстоятелност на търговска банка – посредник по обслужването на кредити, отпуснати със средства на Държавен фонд „Земеделие“, последният се суброгира като единствен и пряк кредитор по отношение на крайните получатели на заемите.

(2) Не са част от масата на несъстоятелността и се превеждат на Държавен фонд „Земеделие“ средствата:

1. преведени от Държавен фонд „Земеделие“ по сметка на търговската банка и предназначени за кредитиране на земеделските производители;
2. преведени от крайните получатели по сметка на търговската банка и предназначени за обслужване на кредити, отпуснати със средства на Държавен фонд „Земеделие“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 3. Централната банка по предложение на Фонда за гарантиране на влоговете в банките издава наредби по прилагането на чл. 30, 32, 40 и 55.

§ 4. В Закона за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997; изм. и доп., бр. 15, 21, 52, 70 и 89 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г. и бр. 45 от 2002 г.) глава петнадесета се отменя.

§ 5. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г. и бр. 109 от 2001 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8 се създава т. 4:

„4. осъществява функциите и правомощията, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.“

2. В чл. 11, ал. 1 се създава т. 6:

„6. е нарушен чл. 42, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност.“

3. В чл. 12, ал. 1 се създава т. 8:

„8. изпълнява правомощията на фонда по Закона за банковата несъстоятелност, за които е предвидено, че се упражняват с решение на управителния съвет.“

§ 6. (1) Този закон се прилага и по отношение на производствата по несъстоятелност на банки, открити преди влизането му в сила, с изключение на чл. 94, ал. 1. В случаите на § 46 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банките (обн., ДВ, бр. 54 от 1999 г.; изм., бр. 103 от 1999 г., бр. 1 и 92 от 2000 г.) постановлението за възлагане се издава от Фонда за гарантиране на влоговете в банките, освен ако вече е обявен купувач и той е платил цената или извършил прихващане по реда на § 46, ал. 7.

(2) В 30-дневен срок от влизане в сила на закона синдиките представят на фонда за утвърждаване план за разходите за срока по ал. 3, както и подробен отчет за състоянието на производството по несъстоятелност и за всички действащи договори, страна по които е банката.

(3) Правомощията на назначените синдизи се прекратяват с изтичане на 3-месечен срок от влизане в сила на закона. В тези случаи се прилага съответно чл. 29, ал. 7.

(4) Фондът по своя преценка може да освободи синдик и преди изтичане на срока по ал. 3.

(5) По искане на фонда синдикът може да прекрати договор с периодично изпълнение, сключен преди влизане в сила на закона, с предизвестие от един месец, без да дължи обезщетение за прекратяването.

(6) Продажбите на вещи и имуществени права от масата на несъстоятелността, за които има издадени разрешения по чл. 717, ал. 2 от Търговския закон, се довършват по досегашния ред, ако до влизане в сила на закона продажбата е била обявена.

(7) Вещи и имуществени права от масата на несъстоятелността, за които има издадено разрешение по чл. 718, ал. 1 от Търговския закон, се продават по реда на този закон, ако продажбата не е била извършена до влизането му в сила.

(8) Сметките за разпределение, одобрени от съда до влизане в сила на закона, запазват действието си и се изпълняват от синдика.

(9) При разпределение на осребреното имущество вземанията на кредитори, предоставили кредити на банки след поставянето им под особен надзор по реда на отменения Закон за банките и кредитното дело (обн., ДВ, бр. 25 от 1992 г., бр. 62 от 1992 г. – Решение № 8 на Конституционния съд от 1992 г.; изм., бр. 59 и 109 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 12, 42, 90 и 100 от

1996 г.; отм., бр. 52 от 1997 г.), както и вземанията на държавата, за които се е суброгирала съгласно Закона за държавна защита на влогове и сметки в търговски банки, за които Българската народна банка е поискала откриване на производство по несъстоятелност, се изплащат след разноските по несъстоятелността.

(10) Образуванията преди влизане в сила на този закон висящи въззивни производства се довършват по досегашния ред.

§ 7. Законът влиза в сила три месеца след обнародването му в „Държавен вестник“.